

Αθήνα, 18.12.97

Ομιλία στη Βουλή για Προϋπολογισμό 1998

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η συζήτηση για τον προϋπολογισμό θέτει πάντα ένα αμείλικτο ερώτημα : Πού θέλει κανείς να φτάσει, ποιούς στόχους να ικανοποιήσει, τί συνολική ισορροπία αποτελέσματος να δημιουργήσει στη διαδρομή του χρόνου στην οποία εντάσσεται ο προϋπολογισμός που αποφασίζεται. Είναι εύκολο να ξεφύγει κανείς από ένα τέτοιο ερώτημα, καταφεύγοντας σε επιμέρους θεωρήσεις, επικρίνοντας τη μια ή την άλλη πτυχή της πολιτικής που αντανακλάται στον προϋπολογισμό, ή κατασκευάζοντας προτάσεις εναλλακτικής πολιτικής, που παραβλέπουν τις συνολικές παρενέργειες και επιπτώσεις, αδιαφορούν για τη συνολική ή και μερική εφικτότητα της πρότασης, ή συχνά, ακόμα και διαστρέφουν την πραγματικότητα μέσα από επιλεκτικές τοποθετήσεις.

Κυρίες και Κύριοι,

Πριν από λίγες μέρες, στο Λουξεμβούργο, εξασφαλίσαμε δύο σημαντικές επιτυχίες για τη χώρα. Μαζί με τους 14 εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση φτάσαμε στο σημείο όπου η έναρξη των διαπραγματεύσεων για την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, έγινε πραγματικότητα. Μια διαδρομή τριών χρόνων, από το Δεκέμβριο του 1994 που ο Ανδρέας Παπανδρέου

διαπραγματεύτηκε στην Κέρκυρα την υποψηφιότητα της Κύπρου, μέχρι σήμερα, έδωσε τελικά τους καρπούς της. Αποκρούσαμε την άποψη που ήθελε να εμπλέξει την πρόοδο των διαπραγματεύσεων της Κύπρου με προηγούμενη επίλυση του πολιτικού της ζητήματος. Η ενταξιακή διαδικασία θα αρχίσει στις 30 Μαρτίου. Οι αποφάσεις του Λουξεμβούργου ανοίγουν προοπτικές για ένα νέο κεφάλαιο στη διεθνή θέση της Ελλάδας και της Κύπρου. Θέλω να επισημάνω στην εθνική αντιπροσωπεία και στον ελληνικό λαό που μας παρακολουθεί, ότι πρόκειται για μια κρίσιμη πράξη στην ιστορική πορεία του Ελληνισμού, η ολοκλήρωση της οποίας θα έχει επιδράσεις ιδιαίτερης εμβέλειας για την Ελλάδα και για την Κύπρο.

Όμως, στο Λουξεμβούργο, εξασφαλίσαμε και μια δεύτερη σημαντική επιδίωξή μας. Έπειτα από μια ιδιαίτερα σκληρή διαπραγμάτευση, πετύχαμε να αναγνωριστεί, ότι η συμμετοχή της Τουρκίας στη Διάσκεψη προϋποθέτει την εκπλήρωση ορισμένων όρων, όπως την αναγνώριση της δικαιοδοσίας του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης, το σεβασμό του Διεθνούς Δικαίου, τη μη παρεμπόδιση της Κύπρου να γίνει μέλος της Ένωσης, και το σεβασμό των ανθρώπινων δικαιωμάτων και ελευθεριών.

Η Τουρκία οφείλει να κατανοήσει, ότι η εμβάθυνση της σχέσης της με την Ένωση περνάει μέσα από την υιοθέτηση αρχών και συμπεριφορών, που είναι κοινός τόπος για τις ευρωπαϊκές χώρες. Στο σημείο αυτό θέλω να είμαι κατηγορηματικός. Για μας, το μήνυμα των αποφάσεων του Λουξεμβούργου και της μάχης που δώσαμε γι' αυτές, δεν είναι να κρατήσουμε την Τουρκία μακριά, να εμποδίσουμε την ανάπτυξη στενότερων δεσμών και σχέσεων της

με την Ευρώπη. Η πολιτική μας είναι θετική στην προοπτική μιας Τουρκίας, οι δεσμοί της οποίας με την Ένωση θα αναπτύσσονται συνεχώς. Όμως, μια τέτοια προοπτική για να είναι βιώσιμη πρέπει να είναι απαλλαγμένη από ταυτόχρονες απειλές, διεκδικήσεις και ενέργειες που δημιουργούν όρους εχθρότητας και σύγκρουσης. Πρέπει να είναι απαλλαγμένες από συμπεριφορές που βρίσκονται σε αντίφαση με την ίδια την ουσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πιστεύω, ότι αν η Τουρκία ενδιαφέρεται πράγματι να μετατρέψει σε πράξη την ευρωπαϊκή της διάσταση, ανοίγεται σήμερα μια ευκαιρία, που μπορεί να αποβεί εποικοδομητική για όλους: την Ευρώπη, την Τουρκία, την Ελλάδα.

Η Ελλάδα ενδιαφέρεται για μια Ευρώπη ανοικτή, που προχωρά με επιτυχία ιδιαίτερα στη νέα λεπτή φάση της ΟΝΕ, και οικοδομεί σχέσεις φιλίας και διεθνούς συνεργασίας στα μεγάλα ζητήματα που απασχολούν την κοινωνία.

Πριν από λίγες εβδομάδες επίσης, πραγματοποιήθηκε στην Κρήτη, η Διαβαλκανική Διάσκεψη, με πολλαπλά θετικά αποτελέσματα για τις σχέσεις των βαλκανικών χωρών μεταξύ τους. Η πρωτοβουλία αυτή της Ελλάδος ανέδειξε το δυναμικό ρόλο που μπορεί πλέον να παίξει στην περιοχή, ρόλος ο οποίος ενισχύθηκε μετά την επιμονή μας στο Λουξεμβούργο, η διαδικασία της διεύρυνσης να μην αφήσει απέξω χώρες, όπως η Βουλγαρία, η Ρουμανία, Σλοβακία, Λεττονία και Λιθουανία. Ιδιαίτερα θετικά για τη χώρα μας εξελίσσονται και οι σχέσεις μας με την Αλβανία, μετά τους επιτυχείς χειρισμούς μας στη διάρκεια της αλβανικής κρίσης.

Από το 1993, χρονιά καθολικού απομονωτισμού της χώρας μας από Βαλκάνια και Ευρώπη, έχουμε ανατρέψει μέχρι σήμερα εκείνη την πραγματικότητα. Έχουμε φωνή που επηρεάζει τις εξελίξεις και προωθεί την εθνική μας στρατηγική. Η συμφωνία του Άμστερνταμ, η συμφωνία της Μαδρίτης, η Διάσκεψη της Κρήτης για τα Βαλκάνια, η Σύνοδος Κορυφής για την Απασχόληση, η συμφωνία για το ΝΑΤΟ και η πρόσφατη Σύνοδος Κορυφής για την Απασχόληση, η συμφωνία για το ΝΑΤΟ και η πρόσφατη Σύνοδος Κορυφής του Λουξεμβούργου είναι οι κυριότεροι σταθμοί της χρονιάς που πέρασε. Μπορούμε και αλλάζουμε αργά, αλλά σταθερά την πραγματικότητα μέσα στην οποία η Ελλάδα θα διαμορφώσει το νέο της πρόσωπο για την επόμενη χιλιετία.

Αυτόν τον δρόμο είμαι αποφασισμένος να συνεχίσω με συνέπεια και επιμονή. Αυτή είναι η εντολή του ελληνικού λαού, σ' αυτόν θα λογοδοτήσω, από αυτόν θα κριθώ. Δεν είναι διατεθειμένος να συμβιβαστώ ούτε με τις φωνές του παρελθόντος, ούτε με την μικροπολιτική της καθημερινότητας.

Κυρίες και κύριοι,

Τις μέρες αυτές, με την ευκαιρία του Λουξεμβούργου, είδαμε όλοι πόσο μεγάλη σημασία έχει για τα εθνικά μας θέματα η ενεργός και ισότιμη συμμετοχή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τις αποφάσεις του Λουξεμβούργου δεν τις πετύχαμε ούτε τυχαία, ούτε εύκολα. Ούτε απλώς επειδή ακολουθήσαμε μια σκληρή διαπραγματευτική τακτική. Τις πετύχαμε και γιατί μέσα στα τέσσερα τελευταία χρόνια επενδύσαμε στην αξιοπιστία της πολιτικής μας, στην αξιοπιστία

των ρεαλιστικών μας προθέσεων, στην ισχυροποίηση της οικονομίας μας. Γιατί κάναμε άλματα προς πολλές κατευθύνσεις τόσο στα οικονομικά, όσο και στις διεθνείς πολιτικές μας σχέσεις. Τα όσα εξασφαλίσαμε, είναι απόρροια της συνολικής μας πολιτικής για την ισχυροποίηση της θέσης μας. Πρέπει να βλέπουμε τα θέματά μας, τις πολιτικές μας, τις επιτυχίες ή τις αποτυχίες μας από μια συνολική σκοπιά. Με ποιό τρόπο είναι δεμένα και αλληλένδετα. Σήμερα, κεφαλαιοποιούμε τις επενδύσεις που κάναμε στην οικονομική μας και στην εξωτερική μας πολιτική στα τελευταία χρόνια. Αύριο, θα πετύχουμε ανάλογα αποτελέσματα σε κρίσιμα για μας πεδία διαπραγμάτευσης.

Η φωνή της ελληνικής κυβέρνησης σήμερα έχει κύρος και πειστικότητα. Αποδείξαμε, μέσα από σκληρή, συστηματική και αποτελεσματική δουλειά, ότι η Ελλάδα μπορεί να διεκδικήσει τη θέση που της αξίζει στην Ευρώπη. 'Οτι η Ελλάδα μπορεί να πετύχει σημαντική πρόοδο που της ανοίγει άλλες προοπτικές. 'Οτι δεν είμαστε η χώρα των ελλειμμάτων, της οπισθοδρόμησης, της ελληνο-κεντρικής ομφαλοσκόπησης, που κινείται από αδιέξοδο σε αδιέξοδο γιατί δεν θέλει να κατανοήσει πώς οικοδομούνται συμμαχίες, πώς διασφαλίζεται μια αμοιβαία ισορροπία συμφερόντων.

Όσοι εξαντλούνται σε λογιστικές θεωρήσεις και κριτικές του προϋπολογισμού και της οικονομικής πολιτικής, ας κάνουν επιτέλους έναν πολιτικό απολογισμό, ας καταλάβουν ότι η δημιουργία πολιτικής, και βέβαια εννοώ αποτελεσματικής πολιτικής, είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με την ισχυροποίηση της οικονομίας, τη σίγουρη πρόοδο, τη δημιουργία εγγενών

μηχανισμών ανάπτυξης, παραγωγικής δυναμικής και υγιών οικονομικών σχέσεων.

Η Νέα Δημοκρατία και ο Συνασπισμός φαίνεται ότι διαθέτουν εντυπωσιακά ισχυρή ή επιλεκτική μνήμη. Μας είπαν - και ομολογώ ότι το βρήκα ιδιαίτερα διασκεδαστικό - ότι η Ελλάδα δεν θα συμμετάσχει στην πρώτη ομάδα χωρών της ΟΝΕ λόγω αδυναμίας της πολιτικής μας. Δηλαδή, έμμεσα προτείνουν, ότι η κυβέρνηση θα όφειλε να είχε ακολουθήσει τα τέσσερα χρόνια που πέρασαν, είτε μια πολιτική πολύ πιο σκληρή στα πεδία της εισοδηματικής, της φορολογικής και της νομισματικής πολιτικής, είτε μια πολιτική μαζικής ιδιωτικοποίησης συλλογικών και κοινωνικών υπηρεσιών ώστε να περιοριστούν πιο γρήγορα τα κρατικά ελλείμματα.

Όμως το ΠΑΣΟΚ αγαπητοί συνάδελφοι, δεν εκλέχθηκε για να εφαρμόσει τη μονεταριστική πολιτική της Ν.Δ.

Και απορώ επίσης με την αξιωματική αντιπολίτευση. Το Πρόγραμμα Σύγκλισης της Ν.Δ. το 1993 είχε την πρωτοτυπία μόνο αυτό σ' όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση, να περάσει στα άχρηστα λίγους μόνο μήνες μετά την έγκρισή του.

Μήπως όσοι ασκούν κριτική θυμούνται κάτι, για το ποίος ευθύνεται γι' αυτό και τί καθυστέρηση προέκυψε. Θα σας θυμίσω εγώ. Το δημοσιονομικό έλλειμμα στο πρόγραμμα της Ν.Δ. από στόχο 8,6% του ΑΕΠ για το 1993 εκτινάχθηκε στο 13,8%, ενώ ο πληθωρισμός από στόχο 12,6% διαμορφώθηκε στο 14,4%. Αυτές οι τεράστιες διαφορές των 5,2 περίπου ποσοστιαίων μονάδων στο έλλειμμα και της 1,8 μονάδας στον πληθωρισμό μέσα σ' ένα μόνο έτος σήμαιναν για τη χώρα μια καθυστέρηση δύο ολόκληρων ετών. Κατ'

αναλογία, σήμερα αντί 4,2% έλλειμμα θα είχαμε πλεόνασμα, και ο πληθωρισμός αντί 4,8% θα ήταν 3%. Θα ήμασταν στην ΟΝΕ μαζί με την πρώτη ομάδα. Πού απευθύνεστε λοιπόν κύριοι της αντιπολίτευσης; Δεν ξέρει ο ελληνικός λαός τί οπισθοδρόμηση έγινε το 1993, τί στρατηγικά λάθη έγιναν και πόσο του κόστισε η οπισθοδρόμηση αυτή; Ένα χρόνο εφαρμόσατε το πρόγραμμά σας και οδηγήσατε τη χώρα δύο χρόνια πίσω. Εμείς για τέσσερα συνεχή χρόνια πετύχαμε συνεχή και σοβαρή βελτίωση.

Όμως θέλω επιπλέον να προσθέσω, ότι το Πρόγραμμα Σύγκλισης του ΠΑΣΟΚ ήταν από την αρχή προσανατολισμένο σε μια ημερομηνία ,το 1999, με βάση την οποία η Ελλάδα θα εντασσόταν στην ΟΝΕ με τη δεύτερη ομάδα χωρών. Υπήρχε η δέσμευση ότι θα πληρωθούν τα κριτήρια το 1998, κάτι που δεν άλλαξε πάντως την ουσία. Όταν φάνηκε πως οι περισσότερες χώρες αδυνατούσαν να ενταχθούν στην ΟΝΕ την 1/1/1997, αποφασίστηκε στο Συμβούλιο της Μαδρίτης ότι η ΟΝΕ μετατίθεται για το 1999. Όλη η Ευρώπη καθυστέρησε τότε δύο χρόνια.

Η Ελλάδα το 1998 θα έχει καλύψει το δημοσιονομικό στόχο και θα χρειαστεί και το 1999 για τον πληθωρισμό. Η Ελλάδα με βάση το Πρόγραμμα Σύγκλισης του 1994 δεν είχε προβλεφθεί σε καμιά περίπτωση ότι θα συμμετάσχει με την πρώτη ομάδα.

Κυρίες και κύριοι,

Τις μέρες αυτές ακούστηκαν οι γνωστές πλέον, αλλά και τόσο έκδηλα αντιφατικές κριτικές για τον προϋπολογισμό. Ακούσαμε πολλά για τα φορολογικά έσοδα, για τις δαπάνες, για τον αντι-

αναπτυξιακό ή αντι-κοινωνικό χαρακτήρα του προϋπολογισμού, τις προοπτικές απόκλισης ή όχι των μεγεθών του στη διάρκεια του επόμενου έτους. Ακούσαμε πολλές προτάσεις για το πώς θα μπορούσε να διαμορφωθεί ένας προϋπολογισμός που θα κατάφερνε να μετατρέψει την Ελλάδα σε οικονομική τίγρη της Νότιας Ευρώπης, σε μια χώρα χωρίς κοινωνικά προβλήματα, όπου η οικονομική συνεισφορά της κοινωνίας για τα συλλογικά αγαθά θα μειωνόταν, ενώ παράλληλα θα μπορούσαμε να αυξήσουμε τις δαπάνες για εθνική άμυνα, εκπαίδευση, πρόνοια και υγεία και θα ήταν επίσης δυνατό να υλοποιήσουμε μια άνετη εισοδηματική πολιτική για τους εργαζόμενους.

Και όλα αυτά ταυτόχρονα, χωρίς επένδυση και θυσίες από την πλευρά του καθενός στην επίτευξη των στόχων.

Θα μπορούσα να παραλληλίσω τις κριτικές που ακούστηκαν για τον προϋπολογισμό με τις κριτικές που διατυπώθηκαν, δυστυχώς, λίγες μόνο μέρες πριν, στη συζήτηση που είχαμε για τα ευρωπαϊκά θέματα, στο θέμα των προοπτικών Τουρκίας και Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Λουξεμβούργο. Αν ο κόσμος διαβάσει σήμερα όσα λέχθηκαν πριν 12 μέρες με πολλή σιγουριά και αυτοπεποίθηση στην αίθουσα αυτή, θα χαμογελούσε σαρκαστικά ή και μελαγχολικά.

Στην ουσία, ακούσαμε κύριοι συνάδελφοι της αντιπολίτευσης να επιδίδεστε σε μια ακατάσχετη κριτική για τα θέματα της οικονομίας, που είχε το μεγάλο ελάττωμα να περιλαμβάνει τα πιο αντιφατικά αιτήματα, πολιτικές και απόψεις ή για να το πω αλλιώς, να διαπνέεται από μια ισχυρή δόση αυθαιρεσίας, βολонταρισμού και λαϊκιστικής υποκρισίας.

Για την πολιτική μας, την πολιτική του ΠΑΣΟΚ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα συμφέροντα της χώρας και του κόσμου που αγωνίζεται, αποτελούν ύψιστες προτεραιότητες. Εμείς στηρίξαμε και στηρίζουμε τους εργαζόμενους, τους παραγωγούς, τους αγρότες, τους νέους.

Πιστεύουμε όμως, ότι πολιτικές που πραγματικά απευθύνονται στο λαό, που πραγματικά βελτιώνουν την καθημερινή ζωή, που πραγματικά συμβάλουν στην κοινωνική συνοχή, και δημιουργούν μια προοπτική στην κοινωνία μας, και ιδιαίτερα για τα οικονομικά πιο αδύναμα στρώματα, για τους παραγωγούς και τους εργαζόμενους, δεν προκύπτουν αυτόματα ως δώρα κάπου Αη - Βασίλη.

Αν η αντιπολίτευση θεωρεί ότι η πολιτική μας είναι αντιλαϊκή, εμείς απαντάμε ότι η πολιτική μας είναι που δίνει τη μάχη, ώστε οι θυσίες και οι προοπτικές του ελληνικού λαού να μην παιχτούν στο τραπέζι ενός πρόσκαιρου οφέλους για την κυβέρνησή μας, ενός απατηλού φιλολαϊκιστικού προσωπείου, που κατά βάθος ξεπουλά τα λαϊκά συμφέροντα στο όνομα ψηφοθηρικών επιδιώξεων.

Κυρίες και κύριοι,

ζούμε τις τελευταίες βδομάδες ένα σκηνικό, που δείχνει πόσο σημαντικό είναι όχι μόνο να συνεχίσουμε τις επιλογές μας στην οικονομική πολιτική, με όσες διορθώσεις βέβαια γίνονται απαραίτητες, αλλά και να προχωρήσουμε με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα, αυστηρότητα και αυτοπεποίθηση, ώστε να ισχυροποιήσουμε όσο γίνεται τη θέση μας.

Είδαμε μέσα σε λίγους μήνες, οικονομίες που αποτελούσαν πρότυπα της ανάπτυξης και του δυναμισμού σε παγκόσμια κλίμακα, να σαρώνονται από τη λαίλαπα των δυνάμεων της παγκοσμιοποίησης, να μεταπίπτουν σε οικονομίες που προσφεύγουν στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και σε σκληρά μέτρα εσωτερικής πολιτικής για να μην παρασυρθούν σε πιο χαμηλά επίπεδα. Ο κόσμος, ο φτωχός κόσμος, οι εργαζόμενοι στις χώρες αυτές, είδαν τα εισοδήματά τους, τις αποταμιεύσεις τους και το επίπεδο ζωής τους να αλλάζουν άρδην μέσα σε λίγες μέρες.

Η διεθνής οικονομία χαρακτηρίζεται ακόμα από αστάθεια, και όλοι περιμένουν να δουν πού και πώς θα ισορροπήσουν οι αγορές. Και βέβαια σ' ένα τέτοιο κλίμα είναι κρίσιμο να βρισκόμαστε σε εγρήγορση, και είμαστε. Και βέβαια η ελληνική κυβέρνηση πρέπει να πάρει πρόσθετα μέτρα θωράκισης του νομίσματός της και διασφάλισης των οικονομικών της επιτευγμάτων. Δεν διατεινόμαστε ότι έχουμε μια οικονομία χωρίς προβλήματα και χωρίς αδυναμίες. Το μίγμα μακροοικονομικής πολιτικής που επιλέξαμε να εφαρμόσουμε για το 1998 φυσικά και ήταν απόρροια των εξελίξεων της πρόσφατης αναταραχής και της προνοητικότητάς μας για το μέλλον. Η δημοσιονομική, η εισοδηματική και η νομισματική πολιτική πρέπει να στρατευθούν στο στόχο της ισχυροποίησης της οικονομίας. Αυτό όχι μόνο πρέπει να το κατανοήσουν όλοι, αλλά και να το στηρίξουν. Θα είμασταν ανεύθυνοι και ανορθόλογοι, αν δεν ακολουθούσαμε μια τέτοια πολιτική. Θα είμασταν ανάξιοι της εμπιστοσύνης του ελληνικού λαού και θα είμασταν αντιπολίτευση. Γιατί ο ελληνικός λαός καταλαβαίνει πολύ καλά ποιός έχει στρατηγική και ποιός

διασφαλίζει καλύτερα τα συμφέροντά του, και σε ποιόν πρέπει να κατανείμει το ρόλο της κυβέρνησης και σε ποιόν της αντιπολίτευσης.

Η ανάπτυξη και η σταθεροποίηση που δημιουργούμε και που θέλουμε να εμπεδώσουμε με τη δημοσιονομική και τις άλλες πολιτικές μας θέλουμε να έχουν υγιείς και σταθερές βάσεις. Θέλουμε να δημιουργούν εμπιστοσύνη για τις προοπτικές της οικονομίας μας μέσα και έξω από τη χώρα. Δεν πρόκειται να παρακολουθήσουμε την αντιπολίτευση, και εν ονόματι ενός φαινομενικά καλύτερου σήμερα, εν ονόματι μιας πιο αρεστής πολιτικής στον κόσμο που μας εμπιστεύεται, να ρισκάρουμε αύριο μια οπισθοδρόμηση, μια εξέλιξη που θα στραφεί ενάντια στα συμφέροντα του μεγαλύτερου και πιο αδύναμου τμήματος της ελληνικής κοινωνίας.

Κυρίες και κύριοι,

Ο προϋπολογισμός μας για το 1998 αποτελεί πολιτικά μια εφικτή απάντηση στις ανάγκες που αντιμετωπίζουμε ως χώρα και ως κοινωνία, στα πλαίσια του ιδεολογικού προσανατολισμού μας. Επιγραμματικά, ο προϋπολογισμός προσπαθεί να υλοποιήσει τις εξής επιδιώξεις :

- Τη δημοσιονομική σταθεροποίηση σε επίπεδα που να ολοκληρώνουν την πολυετή προσπάθεια της Ελλάδας για επίτευξη των δημοσιονομικών προϋποθέσεων ένταξης της χώρας στην τελική φάση της ΟΝΕ,
- Να συμπληρώσει τη νομισματική πολιτική, η οποία έφερε μέχρι τώρα δυσανάλογο βάρος της σταθεροποιητικής πολιτικής, με πιο αυστηρή δημοσιονομική και εισοδηματική πολιτική, ώστε να

ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητα και η εξωτερική ισορροπία της οικονομίας,

- Να σηματοδοτήσει προς τις αγορές την πολιτική βούλησή μας για επίτευξη των στόχων και συνεπώς την αξιοπιστία της οικονομικής πολιτικής, και
- Να δώσει την αναγκαία προτεραιότητα στις επενδυτικές δαπάνες που παράγουν ανάπτυξη και πραγματική σύγκλιση.

Το 1998 φιλοδοξούμε να πετύχουμε ένα έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης 2,4%, που πολιτικά σημαίνει να έχουμε πατήσει με το ένα πόδι στην ΟΝΕ. Φυσικά, τα προβλήματα είναι πολύπλοκα και τα εμπόδια που πρέπει να ξεπεράσουμε πολλά. Ούτε η οικονομική πολιτική, ούτε η επιτυχία είναι θέματα απλής αριθμητικής. Ακριβώς έχοντας συναίσθηση των δυσκολιών, απευθυνόμαστε στην ελληνική κοινωνία και ζητούμε τη στήριξή της. Τη στήριξη των μεγάλων στόχων και συμφερόντων της.

Όπως ξέρετε, ο προϋπολογισμός αυτός αντιμετώπισε κριτικές από δύο κατευθύνσεις. Φορολογική λαίλαπα ήταν το ένα σύνθημα. Συμπίεση των χαμηλών εισοδημάτων ήταν το άλλο σύνθημα. Και τα δύο συγκλίνουν σε έναν εξωπραγματικό ισχυρισμό. Ότι είναι δυνατή η οικονομική σταθερότητα, η μείωση των ελλειμμάτων, η πτώση του πληθωρισμού και η συνέχιση των επενδύσεων χωρίς φόρους, με άφθονες παροχές, με κατάργηση όλων των μέσων που χρησιμοποιούμε για να περιορίσουμε τη φοροδιαφυγή. Ούτε φορολογική λαίλαπα, ούτε συμπίεση των χαμηλών εισοδημάτων υπάρχει. Υπάρχει προσπάθεια δικαιότερης κατανομής του φορολογικού βάρους. Γι' αυτό η τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας, γι' αυτό η φορολόγηση δραστηριοτήτων όπως οι

χρηματιστηριακές συναλλαγές, και ένα μέρος των αποθεματικών των επιχειρήσεων. Ο προϋπολογισμός πρέπει να στηρίξει ταυτόχρονα την ανάπτυξη, τη σταθερότητα και τη δικαιότερη κατανομή των βαρών.

Ο προϋπολογισμός μας λέχθηκε ότι είναι σκληρός. Από μια άποψη, αν τον συγκρίνει κανείς με μια υποθετική κατάσταση καθολικής χαλαρής πολιτικής, βέβαια δημιουργεί πρόσθετες επιβαρύνσεις. Όμως, αν αναλογιστεί κανείς τί θα διακυβευόταν στο κοινωνικό μέτωπο αν προχωρούσαμε με μια χαλαρή δημοσιονομική πολιτική, με την οποία θα ανατρέπονταν πολλά από αυτά που με κόπο οικοδομήθηκαν μέχρι τώρα, τότε χαρακτηρισμοί τέτοιου είδους θα έπρεπε να επιφυλαχθούν ακριβώς για τη φαινομενικά ευχάριστη πολιτική που επαγγέλεται η αντιπολίτευση. Η κοινωνική αναλγησία στην περίπτωση αυτή θα περνούσε μέσα από μια επιφανειακά κοινωνικά ευαίσθητη πολιτική. Δεν υπάρχει όμως τίποτα χειρότερο από την εξαπάτηση και την απογοήτευση του πολίτη με τέτοια επιτηδεύματα. Ας βλέπουμε λοιπόν τα πράγματα σε βάθος, σφαιρικά και με σεβασμό στον κόσμο που μας εμπιστεύεται.

Θα ήθελα να θυμίσω εδώ, πώς σε γενικές γραμμές πετύχαμε τη μετάβαση από μια απελπιστική δημοσιονομική κρίση το 1993 σε μια τροχιά βελτίωσης του δημοσιονομικού μας προβλήματος:

- Στα τέσσερα τελευταία χρόνια, τα εισοδήματα των φυσικών προσώπων στήριξαν τη δημοσιονομική προσαρμογή, μεταξύ άλλων και με τη μη - τιμαριθμοποίηση της κλίμακας.
- Το 1994 εισάγαμε τα αντικειμενικά κριτήρια με στόχο τη σύλληψη εισοδημάτων στα οποία ήταν έκδηλα ορατή μια κοινωνικά

απαράδεκτη και εκτεταμένη φοροδιαφυγή. Έχουμε δεχθεί την ανάγκη αντικατάστασής τους, που θα γίνει εφικτή με τον τεχνολογικό εκσυγχρονισμό του Υπουργείου Οικονομικών.

- Το 1996 προχωρήσαμε στην κατάργηση κοινωνικά και αναπτυξιακά αδικαιολόγητων φοροαπαλλαγών καθώς και, για πρώτη φορά, στη φορολογική επιβάρυνση των τόκων από τίτλους του δημοσίου, που αποτέλεσε μια πράξη φορολογικής δικαιοσύνης απέναντι στους μικρο-αποταμιευτές.
- Στη σημερινή φάση, ένα τμήμα του επιχειρηματικού κόσμου καλείται να συμμετάσχει πιο ενεργά στη δημοσιονομική εξυγίανση, όπως έχουν κάνει και πολλά άλλα στρώματα της κοινωνίας. Οι επιχειρήσεις καλούνται να στηρίξουν ένα εγχείρημα από το οποίο άντλησαν σημαντικά οφέλη τα τελευταία χρόνια, και από το οποίο θα αντλήσουν ακόμα περισσότερα, όταν ολοκληρωθεί. Η επιβάρυνση, που καλούνται να καταβάλουν είναι ένα τμήμα του οφέλους που αποκόμισαν από τη δημιουργία υψηλών ρυθμών ανάπτυξης και σταθερότητας στα τελευταία χρόνια.

Η Νέα Δημοκρατία διατυμπανίζει όλο αυτόν τον καιρό, ότι το 1998 θα επιβαρυνθεί κάθε νοικοκυριό με 270 χιλ. δρχ. παραπάνω φόρους. Όμως η κυβέρνηση δεν εξήγγειλε ούτε ένα νέο φόρο για τα φυσικά πρόσωπα. Αντίθετα, η τιμαριθμοποίηση της κλίμακας με τον πληθωρισμό του 1997 θα ελαφρύνει τις φορολογικές υποχρεώσεις των φυσικών προσώπων κατά 90 δις δρχ. περίπου. Όποιες επιβαρύνσεις αποφασιστούν, στο φορολογικό νόμο, αφορούν επιχειρήσεις και άλλες συναλλαγές. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Θα ήθελα να σας παρουσιάσω ορισμένα ενδιαφέροντα στοιχεία που δείχνουν τα σημαντικά αποτελέσματα της συνολικής οικονομικής πολιτικής μας, όπως προκύπτουν μέσα από τα μεγέθη των φορολογικών δηλώσεων.

α) Ο αριθμός των φυσικών προσώπων με οικογενειακό εισόδημα μέχρι 3 εκατ. δρχ. αυξήθηκε κατά 196 χιλιάδες άτομα μεταξύ 1993 και 1995.

Ο αριθμός των προσώπων με εισόδημα 3 ως 5 εκατ. δρχ. αυξήθηκε κατά 275 χιλ. άτομα στο ίδιο διάστημα, ενώ όσοι δηλώνουν πάνω από 5 εκατ. δρχ. αυξήθηκαν κατά 297 χιλ. άτομα.

Τα παραπάνω είναι το σύνθετο αποτέλεσμα αφ' ενός της εισοδηματικής βελτίωσης σημαντικού αριθμού νοικοκυριών και αφ' ετέρου της αποτελεσματικότερης σύλληψης της φοροδιαφυγής.

β) Ο μέσος φόρος ανά φορολογούμενο μειώθηκε σε απόλυτα νούμερα μεταξύ 1993 και 1995 για όσους είχαν φορολογούμενο εισόδημα κάτω από 5 εκατ. δρχ.

γ) Η συμμετοχή των άμεσων φόρων στα συνολικά φορολογικά έσοδα αυξήθηκε από 33.8% το 1993 στο 35.8% με αντίστοιχη υποχώρηση των έμμεσων φόρων. Το φορολογικό μας σύστημα έγινε κοινωνικά πιο δίκαιο, πιο ισόρροπο, κάτι που ικανοποιεί πάγιες θέσεις της προοδευτικής σκέψης στα θέματα της δημοσιονομικής πολιτικής.

Το 1997 σημειώθηκαν αποκλίσεις από τις αρχικές μας εκτιμήσεις. Οι αποκλίσεις αυτές αντιμετωπίστηκαν, ως ένα βαθμό, με μορφές που και κάθε άλλη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση αξιοποιεί. Όσοι μας επικρίνουν γι αυτό, θα έπρεπε ταυτόχρονα να πουν, ότι αυτό τελικά σήμαινε μια μικρότερη φορολογική επιβάρυνση του κοινωνικού συνόλου από αυτήν που είχε αποφασιστεί πέρυσι στη Βουλή. Θάπρεπε επίσης να πουν, ότι διαφορετικά, θα ήταν ανάγκη να ληφθούν πιο αυστηρά μέτρα, ώστε τα έσοδα να ευθυγραμμιστούν με τους στόχους του προϋπολογισμού του 1997. Όμως δεν τολμούν να πουν κάτι τέτοιο. Η υπευθυνότητα δεν τους περισσεύει. Εμείς ακολουθήσαμε τους κανόνες που ισχύουν για όλες τις χώρες-μέλη, και σ' αυτό η κριτική που ασκείται είναι χωρίς αντικείμενο.

Μας κατηγορήσε η αντιπολίτευση για διόγκωση του Κράτους και προσλήψεις παρά τις υποσχέσεις μας για εξορθολογισμό του αριθμού των υπηρετούντων στο Δημόσιο. Και δεν έκανε ούτε τον κόπο να κάνει μερικές απλές αριθμητικές πράξεις με τα στοιχεία που παρατίθενται στον ίδιο τον προϋπολογισμό. Γιατί αν το έκανε, θα διαπίστωνε, ότι ναι μεν ο συνολικός αριθμός τακτικών και εκτάκτων υπαλλήλων ήταν στα τέλη του 1997 κατά 8168 χιλιάδες άτομα μεγαλύτερος απ' ότι το 1993 (χωρίς τα Σώματα Ασφαλείας), αλλά έχουμε 13.937 πρόσθετους υπαλλήλους στο Υπ. Παιδείας. Αυτό απλούστατα σημαίνει, ότι μέσα στα πέντε αυτά χρόνια, ο αριθμός των υπαλλήλων των λοιπών Υπουργείων μειώθηκε κατά 5.769 άτομα. Θα ήθελα να θυμίσω, ότι μεταξύ 1990 και 1993 η αντίστοιχη μείωση ήταν 325 άτομα. Η εικόνα αυτή όμως, δείχνει ταυτόχρονα ποιός ενίσχυσε την Παιδεία, ποιός επένδυσε στη

μόρφωση της νέας γενιάς και ποιός φρόντισε να επανδρώσει τα σχολεία της Περιφέρειας.

Μας κατηγορεί η αντιπολίτευση, ότι η οικονομική πολιτική που ακολουθούμε δεν έχει τον κοινωνικό χαρακτήρα που θάπρεπε ή που θα ήθελε. Πρέπει να δούμε, ότι η κυβέρνησή μας εξάντλησε το απώτατο όριο αντοχής της οικονομίας στο όνομα της κοινωνικής συνοχής. Ξέρετε όλοι πολύ καλά πως οι αυξήσεις που δόθηκαν στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα το 1996 και 1997, αλλά και τα προηγούμενα χρόνια στον ιδιωτικό τομέα, ξεπέρασαν σημαντικά τον πληθωρισμό και την παραγωγικότητα. Και παρ' όλα αυτά γίνεται κριτική, ως εάν είχαμε ακολουθήσει κάποια σκληρή μονεταριστική γραμμή. Και μάλιστα από τη Ν.Δ. στη διάρκεια διακυβέρνησης της οποίας οι μισθοί μειώθηκαν σωρευτικά κατά 13%. Ξέρει επίσης, η αντιπολίτευση ότι, παρά τη θετική κοινωνική της διάσταση, η πολιτική αυτή δημιουργεί και προβλήματα. Προβλήματα ανταγωνιστικότητας, που αν ξεπεράσουν κάποια όρια, θα μεταφέρουν το κόστος τους στις πλάτες των ίδιων των εργαζόμενων. Το θέλει κανείς αυτό; Εμείς πάντως όχι. Προσπαθούμε να κρατήσουμε τη σωστή ισορροπία μεταξύ των στοιχείων της πολιτικής μας, ώστε να αντιστοιχεί και στον κοινωνικό χαρακτήρα του ιδεολογικού προσανατολισμού μας , αλλά και να μην οδηγεί σε επιδράσεις που μας παρεκτρέπουν από άλλους εξ ίσου βασικούς στόχους μας.

Πήραμε και άλλα μέτρα κοινωνικού χαρακτήρα, παρά τις πιέσεις που αντιμετωπίζουμε. Να θυμίσω το ΕΚΑΣ, τα μέτρα για τους αγρότες, την επιδότηση του πετρελαίου θέρμανσης, τις αλλαγές στις ρυθμίσεις για τις επικουρικές συντάξεις και άλλα ασφαλιστικά

θέματα, τα νέα προγράμματα στήριξης της τρίτης ηλικίας και της εργαζόμενης γυναίκας, αλλά και αρκετά άλλα.

Θα ήθελα να θυμίσω, ότι η κυβέρνησή μας ακολούθησε τη στρατηγική της βαθμιαίας βελτίωσης και προσέγγισης των στόχων και όχι τη στρατηγική του σοκ και της κοινωνικής ανάληψίας που πρότεινε η αξιωματική αντιπολίτευση, και που με αποτυχία εφάρμοσε το 1990-93. Αυτό σημαίνει ότι για μια περίοδο ορισμένων ετών, πρέπει κάθε χρόνο να πετυχαίνουμε κάτι ακόμα, να κάνουμε ένα ακόμα βήμα μπροστά. Όχι να θεωρούμε ότι το βήμα αυτό υποδηλώνει αποτυχία, αστοχία ή ακόμα και χρεωκοπία της πολιτικής που ακολουθείται, όπως μερικοί δε διστάζουν να πουν. Πρέπει να έχουμε συνείδηση για το πού είμαστε, τί στρατηγική ακολουθούμε, και πού θέλουμε να φτάσουμε.

Θέλω να θίξω τώρα ένα άλλο σημείο και αυτό είναι το θέμα των ενόπλων δυνάμεών μας και των εξοπλισμών. Έχουμε αποφασίσει να προχωρήσουμε στην υλοποίηση ενός φιλόδοξου προγράμματος ενίσχυσης της αμυντικής ικανότητας της χώρας, που έχει όμως και ένα υψηλό κόστος. Οι επιτυχίες μας στο πεδίο της εξωτερικής διπλωματίας δεν είναι λόγος για να υποτιμήσουμε την ανάγκη για εκσυγχρονισμό και ενίσχυση της αμυντικής μας ικανότητας.

Προχωρήσαμε σε αποκρατικοποιήσεις και ιδιωτικοποιήσεις με στόχο την ενίσχυση της κεφαλαιακής βάσης του ΟΤΕ, τη διασφάλιση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων, των θέσεων εργασίας, και τη μείωση των δημοσίων δαπανών. Στο διάστημα 1994-1997 μετοχοποιήθηκαν ή ιδιωτικοποιήθηκαν 31 επιχειρήσεις ενώ πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία σε δύο φάσεις η διάθεση μετοχών του ΟΤΕ ύψους 540 δις δρχ. Αναφέρω

ενδεικτικά, τα Ναυπηγεία Ελευσίνας, τα Μεταλλεία Κασάνδρας, το Νεώριο Σύρου κ.α.

Συγκριτικά, κατά τη διάρκεια 1990-93 το τίμημα από την πώληση μονάδων του δημόσιου τομέα ανήλθε σε 900 εκατ. δολάρια, ενώ μεταξύ 1994 και 1997 το αντίστοιχο ποσό έφτασε τα 2,1 δις δολ. Μόλις προχθές ολοκληρώθηκε και η διαδικασία μεταβίβασης της ΜΕΛ και της Κεραφίνα με διατήρηση όλων των θέσεων εργασίας, ενώ προωθούνται και οι περιπτώσεις των Βωξιτών Ελευσίνας και της Αθηναϊκής Χαρτοποιίας. Παράλληλα δρομολογούνται οι διαδικασίες για την μετοχοποίηση 15 ΔΕΚΟ στα επόμενα τρία χρόνια, με πρώτες την ΔΕΠ και τα Καταστήματα Αφορολογήτων, ενώ μέχρι το τέλος το 1988 θα έχουν ολοκληρωθεί οι διαδικασίες για το “κλείσιμο” του ΟΑΕ.

Για την αξιωματική αντιπολίτευση οι ιδιωτικοποιήσεις και το ξεπούλημα δημόσιων επιχειρήσεων είναι πανάκεια. Για την κυβέρνησή μας, είναι ένα χρήσιμο εργαλείο αναπτυξιακής πολιτικής. Επί ΠΑΣΟΚ τα κριτήρια αξιολόγησης των προσφορών για την πώληση των επιχειρήσεων διευρύνθηκαν και εκτός από το τίμημα αξιολογούνται και άλλοι σημαντικοί παράγοντες, όπως η διασφάλιση συγκεκριμένου αριθμού θέσεων εργασίας, τα επιχειρηματικά σχέδια, κ.α., τα οποία δεν συνυπολογίζονταν πριν.

Η αντιπολίτευση μας επικρίνει ότι στηρίζουμε τη δημοσιονομική προσαρμογή στα έσοδα και τους φόρους και όχι στις δαπάνες. Η κυβέρνησή μας έκανε σημαντικά βήματα για τον έλεγχο της δημόσιας σπατάλης. Και δεν πετύχαμε αμελητέα αποτελέσματα στο πεδίο αυτό. Οι δημόσιες δαπάνες ως ποσοστό του ΑΕΠ μειώθηκαν από 34,4% στο 31% μεταξύ 1994 και 1997. Η διαφορά

αυτή σημαίνει ότι φέτος μόνο, πληρώθηκαν 1 τρις δρχ. λιγότερα για τόκους - επαναλαμβάνω: 1 τρις δρχ. - προς τους κατόχους τίτλων του δημοσίου, σε σύγκριση με το αν ίσχυαν συνθήκες του 1993. Το ποσό αυτό αλάφρυνε τις μεσαίες και χαμηλές κατηγορίες φορολογούμενων και μείωσε τα εισοδήματα από τόκους. Αντίστοιχα ποσά ισχύουν για τα προηγούμενα χρόνια. Αυτό σημαίνει, ότι στη διάρκεια 4 ετών, μέσα από τη δημοσιονομική και σταθεροποιητική πολιτική όχι μόνο μειώθηκαν οι δαπάνες για τόκους, αλλά επιπλέον έχει συντελεστεί μια τεράστια αναδιανομή εισοδήματος σε όφελος των πιο αδύναμων εισοδηματικών ομάδων. Πολλαπλά ποσά από οποιαδήποτε εξοικονόμηση δύο - τριών δεκάδων από κάποια κονδύλια του προϋπολογισμού. Ποσά που μάλιστα παρέμεναν αφορολόγητα μέχρι πρόσφατα. Η οικονομική ανισότητα μειώθηκε σημαντικά.

Από πέρυσι μετά τις εκλογές μέχρι σήμερα, προχωρήσαμε σε μεταρρυθμίσεις και σημαντικές αλλαγές για την ελληνική κοινωνία:

- Στη διάρκεια του 1997 ολοκληρώθηκε με θετικά αποτελέσματα για όλους ο Κοινωνικός Διάλογος που ξεκινήσαμε την άνοιξη. Ήταν μια καινοτόμος διαδικασία που έδειξε τη γενικότερη σημασία της κοινωνικής συνεννόησης σε βασικά και δύσκολα θέματα. Η χώρα μας έχει έντονη την ανάγκη για τη λειτουργία μηχανισμών, που οδηγούν σε συνολικά αποδεκτές λύσεις, μέσα από αμοιβαίες υποχωρήσεις, που μετατρέπουν συγκρούσεις και εμπλοκές σε συναινέσεις και ανάπτυξη.
- Με το Πρόγραμμα Καποδίστριας, ολοκληρώσαμε μια ιστορική μεταρρύθμιση στη διάρθρωση της τοπικής αυτοδιοίκησης, ώστε να δημιουργηθούν ευνοϊκές προϋποθέσεις για ουσιαστικές

τοπικές πρωτοβουλίες και κινητοποίηση δυνάμεων. Οι δήμοι θα στελεχωθούν με 3000 επιστήμονες, οι οποίοι θα προετοιμάσουν τις νέες δομές λειτουργίας τους.

- Το 1997 ψηφίσαμε το θεσμό του Συνηγόρου του Πολίτη, ο οποίος θα ξεκινήσει τους πρώτους μήνες του 1998.
- Πήραμε μέτρα εκσυγχρονισμού, εξυγίανσης και ανάπτυξης της κεφαλαιαγοράς, που βοήθησαν δεκάδες μεσαίες επιχειρήσεις στην ανάπτυξή τους και δημιούργησαν νέες επενδυτικές ευκαιρίες στους αποταμιευτές.
- Επεκτείναμε το νόμο για τον έλεγχο των προσλήψεων στο δημόσιο και σε φορείς που δεν υπάγονταν πριν, και βελτιώσαμε τις διαδικασίες πρόσληψης.
- Απελευθερώσαμε την αγορά στα εναλλακτικά τηλεπικοινωνιακά δίκτυα, και προχωρούμε στην απελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας.
- Προχωρούμε στην κατάργηση ή συγχώνευση 1750 περίπου φορέων του δημοσίου, ώστε να περιοριστεί το φαινόμενο της άσκοπης δαπάνης για ξεπερασμένες λειτουργίες.
- Υλοποιούμε το νόμο για μια ανοικτή, αντικειμενική και αξιοκρατική επιλογή της διοίκησης των Δημοσίων Επιχειρήσεων, ώστε να πετύχουμε καθοριστικές βελτιώσεις στον τρόπο και στο κόστος λειτουργίας τους, και στην ποιότητα των υπηρεσιών που παρέχονται στο κοινό.
- Καταργήσαμε την επετηρίδα και προχωρήσαμε σε μια ουσιαστική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, ώστε τα εκατοντάδες

χιλιάδες παιδιά να εφοδιαστούν με καλύτερες γνώσεις και μόρφωση για να αντιμετωπίσουν τη ζωή και το μέλλον τους.

- Μεθοδεύουμε το Σχεδιασμό Εθνικής Πολιτικής για την Ποιότητα που θα καλύπτει τόσο τον ιδιωτικό, όσο και το δημόσιο τομέα.

Σκοπός της θα είναι η δημιουργία του κατάλληλου θεσμικού πλαισίου που θα στοχεύει :

- 1) Στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας ιδιωτικών και δημοσίων επιχειρήσεων για ανταπεξέλθουν στο διεθνή ανταγωνισμό, και
- 2) Στη βελτίωση της Ποιότητας Ζωής και Ικανοποίησης του Πολίτη από τις υπηρεσίες που παρέχει ο δημόσιος τομέας.

Πολλά από τα παραπάνω αποτελούν όχι απλώς τομές, αλλά θεμελιακές αλλαγές στην οργάνωση και λειτουργία του Κράτους στη χώρα μας. Ικανοποιούν πάγια αιτήματα δεκαετιών της ελληνικής κοινωνίας, ώστε να περιοριστεί το ρουσφέτι, η αναξιοκρατία, η κυβερνητική αυθαιρεσία και ο αυταρχισμός στις σχέσεις Κράτους-πολίτη.

Στη φάση όμως που βρισκόμαστε σήμερα, πρέπει να προχωρήσουμε πιο τολμηρά στην κατεύθυνση των διαρθρωτικών αλλαγών. Εμείς, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αφουγκραζόμαστε τα μηνύματα των καιρών, τις τεράστιες αλλαγές στα διεθνή δεδομένα, τις προσδοκίες της κοινωνίας, και προχωρούμε στις αναγκαίες προσαρμογές μέσα από διαδικασίες κοινωνικής συνοχής και συναίνεσης. Στη διαδικασία αυτή μαχόμαστε για να διαφυλάξουμε τις αξίες μας, τις αρχές μας ως σοσιαλιστικό κόμμα. Πρέπει να βρούμε δρόμους μέσα από τους οποίους θα δώσουμε τις δικές μας

απαντήσεις σ' ένα κόσμο που κυριαρχείται από την παγκοσμιοποίηση των αγορών, του κεφαλαίου και των οικονομικών σχέσεων.

Από το 1994 και μετά υλοποιήσαμε μια πολιτική που μεγιστοποιεί τη διαλεκτική σχέση σταθεροποίησης και ανάπτυξης. Η μακροοικονομική σταθεροποίηση αυτοακυρώνεται αν δεν συνοδεύεται από μικροοικονομική και παραγωγική αναδιάρθρωση και ανάπτυξη, η ονομαστική σύγκλιση δεν είναι βιώσιμη αν δεν στηρίζεται από διαδικασίες πραγματικής σύγκλισης, και αντίστροφα. Η υλοποίηση αυτής της πολιτικής αποτελεί τη μεγάλη συμβολή μας στην βαθμιαία, αλλά σταθερή έξοδο της χώρας από τα προβλήματα που τη κρατούσαν σε στασιμότητα.

Ο προϋπολογισμός του 1998, όπως και του 1997, μας επιτρέπει να ασκήσουμε μια αναπτυξιακή πολιτική, που στόχο έχει την επιτάχυνση των επενδύσεων και των ρυθμών μεγέθυνσης. Οι δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων αυξάνονται το 1998 κατά 22%, ενώ προχωρούν με γοργούς ρυθμούς και τα μεγάλα και άλλα έργα του ΚΠΣ.

Στην Ελλάδα έχουν πλέον δημιουργηθεί συνθήκες πολύ πιο ελκυστικές για σημαντικές ιδιωτικές επενδύσεις. Πέρα από τα μεγάλα έργα που προχωρούν σε συνεργασία με ιδιωτικά κεφάλαια, σε ορισμένες περιπτώσεις, μάλιστα, ξένα κεφάλαια, στην περίοδο 1994 - 1997 προχώρησαν μέσα από τον αναπτυξιακό νόμο 22 μεγάλες ιδιωτικές επενδύσεις, αξίας πάνω από 5 δις δρχ. η καθεμιά και συνολικού ύψους 190 δις δρχ. Από αυτές, 10 περιπτώσεις υλοποιούνται με συμμετοχές διεθνικών επιχειρήσεων.

Η Ελλάδα του 1997 δεν είναι πια η Ελλάδα του 1993. Η ανάληψη της Ολυμπιάδας του 2004, που η δική μας κυβέρνηση πέτυχε, μαζί με τα έργα του Γ' ΚΠΣ θα ανοίξουν πολλές επενδυτικές ευκαιρίες για ελληνικές και ξένες επιχειρήσεις.

Καταθέτουμε σύντομα για συζήτηση στη Βουλή σχέδιο νόμου για την αναμόρφωση των κινήτρων του αναπτυξιακού νόμου. Στοχεύουμε στον εξορθολογισμό του συστήματος, στην εξάλειψη των αδυναμιών που παρουσίασε ο νόμος του 1994 και στην ενίσχυση νέων στόχων.

Στον αγροτικό τομέα ψηφίσαμε τα κίνητρα για τους νέους αγρότες και καταρτίστηκε το μητρώο αγροτικών εκμεταλλεύσεων. Πετύχαμε στη διαπραγμάτευση της γεωργικής πτυχής της Agenda 2000 να περιληφθούν ισότιμα και χωρίς αποκλεισμούς τα μεσογειακά προϊόντα. Στον τομέα αυτό και στην ύπαιθρο γενικότερα, επενδύουμε τεράστια ποσά, που οδηγούν στην άρση της απομόνωσης, στην ενίσχυση της κοινωνικής υποδομής, στην τόνωση της ανταγωνιστικότητας των αγροτικών προϊόντων. Είναι εσκεμμένη παραπλάνηση να μετράμε τις επενδύσεις που αφορούν τους αγρότες μόνο με τα κλασσικά έργα της αγροτικής υποδομής, όπως τα αρδευτικά ή τα αντιπλημμυρικά. Οδικές αρτηρίες, κατάρτιση αγροτών, υποδομές, βιομηχανικές ή τουριστικές εγκαταστάσεις, νοσοκομεία, δημιουργούν ένα ολοκληρωμένο πλέγμα μέτρων, που ζωντανεύει την οικονομία και κοινωνία της υπαίθρου και δίνει σοβαρές προοπτικές στον κόσμο που ζει σ' αυτήν.

Η αναπτυξιακή μας πολιτική πήρε μια τεράστια ώθηση τις τελευταίες μέρες με την υπογραφή των προγραμματικών

συμφωνιών, που υποστηρίχθηκαν ένθερμα από τις παραγωγικές τάξεις, τη ΓΣΕΕ και τον ΣΕΒ.

Οι 131 συμφωνίες που υπογράφηκαν, θα δώσουν μια τεράστια ώθηση, όχι μόνο σε μεγάλο αριθμό δραστηριοτήτων στην οικονομία, αλλά θα διασφαλίσουν και δεκάδες χιλιάδες θέσεις απασχολούμενου προσωπικού, θα εξοικονομήσουν συνάλλαγμα και θα δημιουργήσουν μια πρόσθετη δυναμική στις επενδύσεις και στον τεχνολογικό εκσυγχρονισμό της παραγωγής μας. Οι μικρομεσαίες ιδιαίτερα επιχειρήσεις, σε συνδυασμό με την υλοποίηση του επιχειρησιακού προγράμματος των 100 δις δρχ., θα αντλήσουν σοβαρότατα οφέλη από την πολιτική μας αυτή.

Η αντίδραση της αντιπολίτευσης ήταν η απειλή του εισαγγελέα και των δικαστηρίων. Όμως η αναπτυξιακή δυναμική της χώρας, για την οποία τόσο κόπτεται η αντιπολίτευση, δεν μπορεί να παραμένει στάσιμη και να μπλοκάρεται στην πόρτα της εισαγγελίας. Αρκετά ταλαιπωρήθηκε η χώρα και καθυστέρησαν αναπτυξιακές πρωτοβουλίες από τη μανία ποινικοποίησης που διακατέχει τη Ν.Δ. Οι απειλές της στρέφονται εναντίον των εργαζόμενων, των παραγωγών, της ίδιας της ανάπτυξης της χώρας. Ας μείνει με αυτές στη γωνία της πολιτικής. Η κυβέρνηση εξασφάλισε συναίνεση, διαφάνεια και αποτελεσματική διαπραγμάτευση, και προχωρά μ' αυτά, με γνώμονα το γενικότερο συμφέρον της χώρας.